

bode seja ali saj trikrat kakor je navada. Deželni zbor je po večini glasov sprejel ta predlog, ki ga je prvo-sednik patriotičnega imenoval.

Dopisi.

Iz goriške okolice. — Sestavek v „Novicah“ zaradi dekliške šole v Ajdovščini je vrlo dobro teknil, čeravno je učinil mnogo hrupa. Le kar je pravo, je pravo, in le to naj veljá! — „Zukunft“ nam je zelo veselo novico prinesla, da je iskreni rodoljub g. dr. L. zmagal v svoji pravični zahtevi zaradi slovenskega jezika pri sodnijah. Slišali smo, da je c. k. okrožna sodnija goriška s tem izidom jako zadovoljna. Ta sodnija je namreč sprejela tožbo in jo rešila po italijanski, pa čudili so se gospodje, ko vidijo nadsodnijski odlok, naj se dr. L. vrne tožba. „Slovenec“ je rekel, da ni sprejela tožbe tudi goriška sodnija ne; ali to ni resnica. Dodati še moremo, da sta bila rekurs na najvišjo sodnijo in pritožba na ministerstvo slovenski pisana, in zato je omenjena rešitev c. k. ministerstva še veselejša. „Politik“ je prinesla novico, da je ministerski ukaz, kranjskim sodnijam poslani, nam še ugodnejši, da namreč sodnije morajo slovenske vloge tudi obravnavati in reševati po slovenski. Ali je to res, tega ne vemo. Bog daj, da je tako!

Iz Celja. (Oznanilo.) 2. decembra t. l. bomo imeli v tukajšnji čitalnici šaloigro „Črni Peter“, 23. decembra veliko skupščino, da se izvoli novi odbor, in 31. decembra večerno zabavo, h katerim se vabijo udje naše in družih čitalnic. Začetek bode vselej ob 7. uri zvečer.

Odbor.

Novomesto 21. nov. V. — V nedeljo 18. t. m. smo imeli v čitalnici zopet kratkočasen večer. Igral se je namreč „Tat v mlinu“. Veselilo nas je to igro videti na programu, ker je velika in potrebuje mnogo igralcev in marsikterih priprav. Tem več smo pa bili zadovoljni, ker se je vsa igra dobro izvršila. Med igralci moramo najprvo imenovati gospoda K—č—a; on kakor že po mestu slovi za najboljšega igralca, je tudi res zmožen vsako nalogo izvrstno izvršiti. Tudi danes je žida Aaron Mavšelj-a tako naravno predstavljal in tekel mu je jezik v židovskem narečju tako gladko, da se mu je vse smejalo, če je le na oder stopil; tem teže pa je bilo žida igrati, ker je moral veliko tudi slovensko „židovati.“ Gosp. K-a (Javornik) se je prav po dijaško vèdel, toraj svoji nalogi popolnoma zadostil; posebno pa se je prikupil z obema pesmama, kateri je z jako krepkim glasom in zraven sočutno pel. Tudi vse tri gospice moramo pohvaliti, sosebnost je zopet dopadla gospica Š-c sè svojo lepo pesmijo in sploh zavolj čiste in prav razumljive izreke. Ravno tako se je g. S-l (desetnik) možato gibal, kakor je vojaku spodobno. — Med tem časom, kar je bilo zadnje pot v čitalnici igrano, se je naše gledišče tako olepšalo, da moremo reči, da je brž ko ne najlepše, kar jih imajo čitalnice. Napravili smo si novo zagrinjalo, nove dekoracije za sobo in gozd in naslikal nam je sedaj tū bivajoči slikar malano okolico, da ji ni para. Vsega vkup imamo sedaj 6 lepih spremenov; stal je pa tudi ta oder družbo skoro 300 gold. Kakor po več čitalnicah, bode tudi v tukajšnji v nedeljo 25. t. m. ples; za adventne nedelje pa so že namenjene primerne zabave. Slava toraj našej čitalnici, ki nam dolge zimske večere tako prijetno krajša.

Iz Postojne. — Kakor leta 1859. tako smo tukaj tudi preteklo poletje dosti prestali po vkvartirevanji vojakov. Zapisnik maršne postaje priča, da se je od prvih dni malega travna do konca vinotoka samo v Postojni

2656 stanišč za častnike, 51.705 stanišč za prostake, in prenočišč za 10.509 kónj; na vaseh v okolici pa 1019 stanišč za častnike, 21.874 stanišč za prostake in prenočišč za 5455 kónj, tedaj vkup: 3675 stanišč za častnike, 73.579 stanišč za prostake in prenočišč za 15.964 kónj nakazalo. V teh številkah pa niso zapopadana krdela vojakov, ki so dvakrat po več dni pod Postojno pod milim nebom prenočevala. Da je vojaško nastanovanje veliko breme, katero zadene pa le tiste kraje, ki so ob cestah, po katerih vojaščina hodeva, to je občno znano. Al ne bi bilo prav, ako bi se postavno ustanovilo, da bi tudi tisti kraji dežele, ki vojakov nikoli nimajo, za vojaško nastanitev toliko pridajali, da ne bi ta državljanska dolžnost le na posamesne kraje spadala, ampak se enakomerno na vse razdelila?

Iz Selc 22. nov. §§. — Pri nas, hvala Bogu, nismo imeli kolere; al druga bolezen, nič boljše kot kolera, nas nadleguje. Četrť ure od tukaj, na Studenem, se je hudi legar (tifus) prikazal, ki ljudi trpinči, da si tudi dosihmal ni še nobenega pod zemljo spravil. Pri nas pa je zopet druga bolezen, morebiti tudi košček legarja, pa vendar tudi nevarna. Ako se človek dobro spoti in v postelji na gorkem ostane, je kmalu dober; ako pa tega ne storí, se pa tudi po dva, tri tedne kot mègla sèm ter tjà vlačí. — Letina je bila pri nas srednja, al še boljše rečeno, pičla. Oglarija zelo mrje, ki je tukajšnjim hribovcem dve tretjini živeža dajala; les je po večem poginil, zunaj bolj premožnim. Dragina nastaja, denarja ni!

Iz Kranjskega. (Volitev novih županov na dalje.)
Za župane so izvoljeni:

V žužemberškem okraji: za Žužemberk-Hine Janez Vehovec iz Žužemberka; v Ambrusu France Perko iz Ambrusa; v Zagradcu Janez Kupelj iz Valične vasi; v Dvoru Janez Surec iz Dvora; na Smuki Janez Fink iz Smuke.

V véliko-laškem okraji: v Turjaku Jožef Hočevnar iz Pudloga; pri sv. Gregorji Jožef Levstik iz Črnič; v Vélikih Laščah Janez Tomšič iz Vélikih Lašč; v Kompoljah Anton Drnulec iz Kompolj; v Lužarjih Štefan Ivanec iz Bušča; v Podgori Jernej Sporar iz Podgorice; v Račni Martin Tomšič iz vélike Račne; v Vidmu Anton Brodnik iz Ceste.

V metliškem okraji: v Metliki France Gustin iz Metlike; v Božakovu in Rozalnici Matija Težak iz Rozalnice; v Dražici Marko Nemanič iz Dražice; v Radovici Martin Kramarič iz Radovice; v Lokvici in Gabrovču Martin Jakljevec iz gorenje Lokvice; v Suhorji Martin Žlogar iz Bušine vasi; v Češnjevcu Matija Blut iz Krvavci vrha; v Semiču Janez Fuks iz Semiča; v Gradcu Matija Novak iz Gradca; v Podzemlji Niko Kambič iz Krašince.

V ljubljanski okolici: na Brezovici Tomaž Košir, posestnik iz Brezovice; na Studencu Valentin Strukelj, posestnik iz Studenca; na Dobrovi Janez Novak, posestnik iz Podsmereke; v Dobrujnah Jožef Babnik, posestnik iz Fužin; pri sv. Jurji Jožef Šerjak, posestnik iz Vrbičja; v Grosuplji France Zupančič, posestnik iz Sel; v Ižki vasi Mihael Mehlin, posestnik iz Ižke vasi; v (Ižki) Loki Janez Gams, posestnik iz Loke; na Ježici Andrej Drmastija, posestnik iz Ježice; v Logu France Petrič, posestnik iz Loga; v Šmarji Dragotin Zavinšek, grajščak v Lesičji pri Laniščah; v Polji France Peterlin, posestnik iz Zaloga; v Šmartnu Andrej Malenšek, posestnik pri Tacnu; v Mustah Janez Ciglar, posestnik iz Udmata; v Pijavi Gorici France Dušak, posestnik iz Brezja; v Podgorici Nace Sojar, posestnik iz Podgorice; v Želimljah Jožef Železnikar, posestnik iz Škril; v gorenji Šiški Anton vitez Gariboldi, grajščak v gornji

Šiški; v spodnji Šiški Janez Klinec, posestnik iz spodnje Šiške; v Črnučah Juri Snój, posestnik iz Črnuč; v Tomišlji Jakob Smole, posestnik iz Tomišlja; v Vrbljenah Martin Juha, posestnik iz Strahomera; v Šent Vidu Jožef Planinšek, posestnik iz Vižmarjev; na Viču Juri Krigar, posestnik iz Glinec; v Medvodah Janez Jamnik, posestnik iz Medvod.

V brdskem okraji: v Dobu Mihael Starec iz Doba; v Brezovici Janez Orehek iz Žej; v Dovskem Jožef Zajec iz Kamenice; v Drtiji Mihael Capuder iz Drtije; v Zlatem polji Gregor Korošec iz Obrša; v Veliki vasi Martin Ustar iz Velike vasi; v Ihanu Primož Sojar iz Ihana; v Češnjici Janez Zajec iz Češnjice; v Krtini Jernej Grošelj iz Krtine; v Krašnji Blaže Janah iz Kompolj; v Lukovcu Jožef Pavlič iz Podpeči; v Dolu France Simnec iz Zaboršta; v Moravčah Luka Pirnat iz Tustaj; v Šent Ožbaltu Janez Cerar iz Glogovice; v Pečah Janez Barlič iz Hudej; v Podrečji Luka Štiftar iz Vira; v Prevojah Lovro Rus iz Šent Vida; v Rafolču Tomaž Breznik iz Rafolča; v Rovu Juri Jerman iz Rova; v dolnji Kosezi Janez Virek iz Preserja.

V kamniškem okraji (vrh onih, ki so bili že v 42. listu na 340. strani naznanjeni, še naslednji: na Gozdu France Senožetnik iz Podoma; v Kaplji vasi Jožef Drešar iz Kaplje vasi; na Klanecu Matevž Gasperlin iz Klanca; v Križu Janez Jenko iz Križa; v Loki Janez Svetlin; v Lahovčih Anton Plahuta iz Lahoveč; v Mlaki Valentin Stele iz Podboršta; v Mostah Jozef Kimovec iz Most; v Motniku Luka Brvar iz Motnika; v Nasovčah Lovrenec Erzar iz Nasoveč; v Nevljah Jožef Novak iz Nevelj; Podhruško Matija Jutršek iz Znojil; v Radomljah Janez Majhen iz Radomelj; v Zalogu Miha Zavrl iz Zaloga; v Šmarci Primož Bre iz Duplice; v Kamniku dr. Valentin Prevec, advokat v Kamniku; v Trzinu Miha Gradišek iz Trzina; v Vranšici Lorenc Zor; v Bistričici Luka Balantič iz Bistričice; v Volčjem potoku grajšček Ferdinand markí Gozzani.

Iz Ljubljane. Iz Zagreba prisedši gospodje pripovedujejo, da narodna svečanost na proslavo Zrinskeve tristoletnice 24., 25. in 26. dne t. m. je bila tako sijajna, da so vsi navdušeni se vrnili na svoj dom. Bila je ta svetkovina res historične pomembe na vsako stran. Centralni odbor, ki je osnoval program za tridnevno to svečanost, je dovršil to svojo nalogo tako izvrstno, da le en glas je bil občne pohvale. „Novice“ bojo prihodnjič obširnejše popisale, kako se je vršila Zrinska tristoletnica, h kateri je privrelo naroda iz bližnjih in daljnih krajev, pa povedale bojo tudi, kako ljubeznjivo so bili sprejeti gospodje, kateri so prišli k tej svetkovini iz okrajin slovenskih, med katerimi so iz Ljubljane bili deželni poslanci: dr. Bleiweis, dr. Toman, dr. Costa, Kapele in Zagorec, mestni odbornik Fr. Sovan in drugi, iz Štajarja deželni poslanec dr. Razlag in drugi. Naš „Južni Sokol“, obilo zastopan in glasno hvaljen od vseh strani, je lepo povzdignil javno svečanost. Gostom pa, ki so prišli iz slovenskih okrajin, je še posebne radosti srce igralo, da jim je bila čast, dolgo občiti se z ljubljencem svojim prevzvišenim gospodom škofom Strossmajer-om, ki si leto za letom neumrle spominke stavi v zavodih, ktere z radodarnostjo mecenaško v življenje kliče za omiko in duševni in materijalni napredek naroda jugoslavenskega, in ki je v presrečni svoji milini Slovincem na slovó rekel, da so „srce iz srca našega, duša iz duše naše.“ Bili so omenjeni deželni poslanci tudi pri banu baronu Sokčeviću, ki jih je preprijazno sprejel, in ki so le to obžalovali, da niso mogli več sprejeti njegovega povabila na obed v torek. V sklep teh vrstic pa dodajamo danes le še

to, da so nam gospodje iz Zagreba in sicer iz zanesljivega vira prinesli preveselo novico, da oni dve stranki, ki ste imele dozdej različen program, pa ste vendar obé bile zoper dvalizem, ste se ravnokar složile v isti program federativne deželne avtonomije in da v tej složnosti hočete postopati o državnopravnih vprašanjih. Pomozi mili Bog, da srečno doženete ta cilj in konec na blagor trojedine kraljevine, vsega avstrijskega slovanstva in Austrije vse!

— Z odpisom od 24. t. m. št. 3686 je sl. predsedstvo naše c. k. deželne vlade potrdilo sklep Matičinega odbora, ki je v 5. seji 15. t. m. prečast. g. Mih. Rajevski-ja, škofa pri ruskem poslanstvu na Dunaji, izvolil za prvega častnega uda slovenske Matice. Volitev častnih udov vnanjih se namreč po pravilih Matičinih morajo vladi pokladati v potrjenje.

— Strašni oginj v Stražišju je popisal že naš zadnji list. Zdaj se je dalje izvedelo, da se škoda more ceniti najmanj na 94.000 gold. Pomoči je treba zdatne, da se saj nekoliko iz grozne nesreče rešijo pogorelci. Zato je c. k. deželni poglavar, ki je sam ogledal pogorišče, blagovolil po vsej deželi nabirati milošnjo, in gotovo bode iz svojega zaklada dodal pomoči tudi deželni odbor, do kterega se je stražiška občina zaupljivo obrnila. Žandar Mildner in gosp. Jan. Dolenc, posestnik v Kranji, sta posebno pomagala v to, da sta rešila ljudi pogina v ognji.

— Veliki sejm ljubljanski, ki se zove „Elizabetni“, je bil tako živahen in tako dober, da štacunarji že davno ne pomnijo tacega. Nastala mrzla zima je menda ljudi gnala, da so nakupovali si obleke.

— V našem listu že omenjeni začasni odbor dramatičnega društva je 19. dne t. m. predložil pravila sl. predsedstvu c. k. deželne vlade. Dokler se to za napredek narodne omike važno društvo ne ustanovi, razvijal bo odbor svojo delavnost v tem, da nabira izvirne ali prestavljene gledališne igre. Porok dobrega vspeha tega društva nam je že odbor, kterega vodita gospoda L. Svetec in P. Grazeli.

— V veliko zgubo rodovini in domovini umrl je 26. novembra ob 11. zjutraj v Pragi vodja staromeške gimnazije Ivan Nečásek. S Česko vred žaluje po blagem možu tudi Slovenska, kajti mnogim vrlim mladencem našim bil je od leta 1852.—1862. skrben učenik in vodja, mil oče. Vsem tem se priporoča v spomin. Četrtek, 29. t. m., ob 10. uri zjutraj, obhajala se bo slovesna zadušnica za-nj v Šenklavži. Naj za blagor slovanskega naroda, ki v šolah omike išče, vés zavzeti, pošteni mož v miru počiva!

— Iz Gorice nam ravnokar dohaja sledeče naznanilo:

Meseca decembra t. l. bo začel izhajati v Gorici po enkrat v tednu (na 1/2 pól) nov slovensk časnik z imenom „Domovina.“ Cena mu bo s poštnino vred 2 gold. na leto. Vredoval ga bo podpisani nekdanji vrednik „Umnega Gospodarja.“ Obširnejši program prinese prvi list. Za zdaj le to: Namen novega našega lista bo: ljudstvo slovensko zlasti zahodno, primorsko s pomočjo vsakoršnega poduka na višo stopnjo omike povzdigovati, duševno in materijalno blagostanje njegovo pospeševati in — bodi-si naravnost, ali po ovinkih, take misli, tacega duhá vdihovati mu, da bode vedelo in čutilo ter veselilo se, da ima v Avstrii domovino slovensko. — Prvi listi se razpošljejo vsem naročnikom „Umnega Gospodarja“ in drugim znanim gospodom.

V Gorici 25. novembra 1866.

Andrej Marušić,
učitelj vérstva na c. k. gimnaziji.

— Kdor zna po narekovanju pravilno pisati slovenski, ta za čas deželnega zbora lahko precej dobi službo, za katero naj se oglasi v štenografični pisarnici v deželni hiši na novem trgu.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Ker po svetu zdaj ni važnih dogodeb, je toliko bolj vsa pozornost obrnjena na domače stvari v Avstrii. Pešt in Zagreb ste ta hip mesti, v katerih deželna zbora preimenovala nalogo imata v svojih rokah. Stranka Deakova v Peštu je sklenila, da v kratki adresi prosi kralja, da se Ogerski djansko povrne nekdanje pravo (to je, dvalizem). Trdno upanje imamo po tem, kar današnji naš list piše iz Zagreba, da večina zagrebskega zbora bode magjarskemu zboru postavila nerazrušljiv jéz, čez kterega ne bodo mogle seči ohole zahteve magjarstva. — Po Dunaji raznaša se glas, da je nastala kriza v ministerstvu; za kandidate državnega ministerstva imenujejo se Schmerling, Herbst, Karlos Auersperg. — V Kompiegni, kjer zdaj biva cesar Napoleon, je dozdej vse tiho; cesarica je zeló potrta zavoljo stvari, ki se godijo z Rimom in Mehiko; cesar Napoleon pa marljivo dela o reformah (popravah) vojaštva, ker misli, da kmalu čas pride, da bode francozki armadi treba kazati, kaj da zna in more. — Mehikanskega cesarstva je tedaj konec; bivši cesar Maksimilijan je že na poti v Evropo; najpred gré neki v Pariz, potem pa na svoj grad v Miramare poleg Trsta, kjer bode našel prežalostni stan svoje žene. — Iz Rima se pripoveduje, da 15. decembra ob dveh popoldne se bo na gradu S. Angelo razvila francoska razstava in da jo bo pozdravljalo 100 topovih strelcov. Po tem se bo na to mesto postavila papeževa zastava in poveljnik francoske armade izroči poveljniku papeževemu ključe rimskega mesta, zdajci pa odrinejo Francozi po železnici v Civitovechio. Ali je to res ali ne, se bode kmalu videlo.

Denarni zapisnik Matičin.

Novi udje:

a) ustanovniki:

Gospod Pregelj Rajmund, hranilničn blagajnik v Ljubljani o prestopu izmed letnikov med ustanovnike doplača	4 gold.
„ Pribošec Janez, kaplan pri sv. Mihaelu pri Šoštanji	10 „

b) letni donesek:

„ Ozvald Janez, kavarnar v Ljubljani	2 „
„ Zagorjan Ivan, kaplan v Rovtah	2 „
„ Železnikar Ivan, notarski uradnik v Slov. Bistrici	2 „
„ Mlakar Jari, posestnik v Hošnici blizo Slov. Bistrice	2 „
„ Vošnjak Fr., poštar in hišni posestnik v Šoštanji	2 „
„ Pušavec Valentin, dekan v Jelšanah	2 „
„ Dobravec Miha, kaplan v Jelšanah	2 „
„ Pirec Srečan, učitelj v Jelšanah	2 „
„ Vodè Jožef, kaplan v Pregarjah	2 „
„ Poklukar Martin, kurat v Vodicach	2 „
„ Brecljnik Janez, farman v Hrušici	2 „
„ Br. Anton v Kranji	2 „
„ Dirnwirt Karol, špiritval v bogosl. semenišču v Celovcu	2 „
„ Sever Jožef, kaplan v Pšečah	2 „
„ Kolbelj Janez, kmet pri sv. 3 kraljih	2 „
„ Lašpohar Martin, zemljemerec v Negovi	2 „
„ Zorko Alojzi, podučitelj pri sv. Benediktu	2 „
„ Čuček Franjo, c. k. avskultant pri sv. Benediktu	2 „
„ Arnoš Franjo, kaplan pri sv. Ani na Krembergu	2 „
„ dr. Janežič Valentin, c. k. regimentni zdravnik v Vinkovcih	2 „
„ Šubec Primož, kooperator v Rodiki	2 „
„ Horak Slavoljub, trgovski pomočnik v Ljubljani za 1866. in 1867. leto	4 „

Gospod Krištof Ferdinand, urad. pri križ. redu na Dunaji	2 gold.
„ Andrašić Josip, podučitelj pri sv. Jurji na Ščavnici	2 „
„ Turk Jožef, duhovni pastir v deželni bolnici v Ljubljani	2 „
„ Hren Matija, c. k. državni pravdnik v Celji	2 „
„ Lichtenegger Janez, c. kr. okrajni predstojnik v Celji	2 „
„ Jozek Ljudevit, c. k. okrajni povjerenik v Celji	2 „
„ Jazbec Anton, kaplan v Vojniku	2 „
„ Jeretin Edvard v Celji	2 „
„ Soler Jožef, vikari v Celji	2 „
„ Žuža Janez, mestni kaplan v Celji	2 „
„ Žnidar Martin, kmet v Celji	2 „
„ Škrta Jožef, glavne šole ravnatelj v Celji	2 „
„ C. J., župnik v S.	2 „
„ Rekar Janez, kaplan na Barki	2 „
„ Schweiger Martin, ranocelnik, župan in posestnik v Starem trgu pri Ložu	2 „
„ Rebič Ferdinand, fajmošter v Čatežu	2 „
„ Uršič Anton, trgovec in posestnik v Koboridu	2 „
„ Plavec Janez, trgovec v Ljubljani	2 „

Stari udje so plačali:

a) kot ustanovniki:

Za 2. leto: gg. Kukovec Josip, občina teharska, Strobelj France, Topljak Jožef, Žuža Ivan, Lovšin Simon, Knez Slavoljub, dr. Kopač Josip.
Za 3. leto: gg. Marn Jožef, Trafenik France, Remec Primož, Brnik Lovro, dr. Ulaga Jožef, Šventnar Leopold, Skubec Mihael, Markič Matevž, Kaplenk Janez.

b) Letniki:

Do 1. januarja 1866. leta: gg. Orel Jožef, Rakoše Mihael, Žimnec Dragotin; Kalan Matija;
do 1. januarja 1867. leta: gg. Bohinec France, Prijatelj Štefan, Jakič Anton, Režek Peter, Peterlin Primož, Šos Mihael, Vrankar Štefan, Štular Janez, Muri Peter, Tušek Ivan, Jan Primož, Vindišar Mihael, Rumpler Maksimilijan, Šivec Janez, Jesenko Gregor, Lukažič Janez, pl. Höffernova Viljelmína, Rakoše Mihael, Drčar Martin, Novak Jožef, Žark Simon, Gradišnik Luka, Roze France, Limavšek Peter, Stiger Albert, Kosmač Šimen, Endlihar Rudolf, Bele Franjo, Candolini Vojteh, Grdešič Josip, Majntingar Ivan, Pihler Josip, Šebavec Franjo, Šetinec Franjo, Žugelj Srečko, Gač Vekoslav, Kodrič Miško, Svoboda Ivan, Melher Anton.
do 1. januarja 1868. leta: gg. Režek Peter, Šos Mihael, Jan Primož, Perona Ljudevit, Drčar Martin, Kosmač Šimen.
do 1. januarja 1869. leta: g. Drčar Martin.

V Ljubljani 27. novembra 1866.

Dr. Jer. Zupanec.

Milodari za pogorelce v Stražišu.

Gosp. M. P. iz Ljubljane 5 gold. — Gosp. M. Pakič, trgovec v Ljubljani 2 gold. — Gosp. Fideli Terpinc 20 gold.

Listnica vredništva. Dopisu iz vremeske fare: Časniki niso pravo mesto za take obravnave, ker protigovorov in novih ugovorov ne bilo bi ne konca ne kraja. — Dopisu „iz Cerknice“: Ako je stvar resnična, je vse eno: ali jo piše ta ali uni; sicer pa moremo reči, da dopis nam je došel iz družih rok.

Kursi na Dunaji 24. novembra.

5% metaliki 59 fl. 25 kr. Ažijo srebra 126 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 66 fl. 90 kr. Cekini 6 fl. 7⁵/₁₀ kr.

Žitna cena

v Ljubljani 24. novembra 1866.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 10. — banaške 7 fl. 5. — turšice 3 fl. 97. — soršice 4 fl. 80. — reži 3 fl. 90. — ječmena 2 fl. 60. — prosa 2 fl. 50. — ajde 3 fl. 20. — oves 1 fl. 80.

Loterijne srečke:

V Gradcu } 21. nov. 1866: 63. 41. 19. 24. 48.
na Dunaji } 14. 22. 29. 77. 59.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 4. decembra.